

Kulaté stoly v regionech ke strategickému rámci Česká republika 2030 a jeho implementaci (29. 06. – 27. 11. 2017)

Souhrnný zápis za klíčovou oblast Dobré vládnutí

Klíčovou oblast Dobré vládnutí (dále jen KO6“) diskutovalo obvykle jen málo účastníků kulatých stolů – obvykle jen v rámci druhého kola, obvykle dva – tři lidé v rámci jednoho kulatého stolu, větší zájem byl zaznamenán pouze v Hradci Králové, Praze a Ostravě. Většinou se jednalo o zástupce neziskového sektoru a obcí, spíše výjimečně krajů, ze státní správy neprojevil zájem nikdo.

Workshopy pro oblast Dobrého vládnutí plnily zejména funkci osvětovou a vysvětlovací. Účastníci byli seznámeni s vnitřní strukturou KO 6 a jejím koncipováním v KO6. Důraz byl kladen zejména na 4 ústřední principy – zaměření se na člověka, resp. potřeby příjemce politik (*human-centred design*), participace a deliberace, koherence politik a testování/experimentování – jež byly uváděny na konkrétních příkladech a situacích.

Na kulatých stolech byly identifikovány osoby na krajské úrovni a obecní úrovni pro dlouhodobější spolupráci, zejména v oblasti inovací ve veřejné správě, s nimiž byly dále konzultovány karty cílů a navázána průběžná spolupráce. Do budoucna se jeví jako vhodné v této oblasti zintenzivnit spolupráci s regionálními stálými konferencemi, mezi jejichž zástupci problematika dobrého vládnutí nalézala ohlas. Diskutován byl rovněž mechanismus sběru podnětů pro sledování inkoherecí z hlediska ČR 2030, který by byl širší a průběžnější než jednorázově konané kulaté stoly. Případně by jej bylo možné využít ke sběru podnětů pro inovace a experimenty ve veřejné správě v návaznosti na ČR 2030.

Podněty z kulatých stolů nelze smyslně rozdělit ani podle strategických, tím méně podle specifických cílů. Proto tento zápis využívá alternativní schéma a zaměřuje se na konkrétní a obecné podněty, jež jsou v druhém případě strukturovány z hlediska typu příjemce.

Konkrétní obsahové podněty

Konkrétních podnětů k implementačnímu plánu v podobě příkladů postupů, řešení či problémů, s jejichž řešením by mohl Úřad vlády pomoci, nebylo mnoho.

V implementačním plánu byl uplatněn konkrétní podnět mířící přímo ke specifickému cíli 25.3 zaměřený na stáže pracovníků sekretariátů Regionálních stálých konferencí (RSK) v jiných krajích. Ač se jedná o obdobnou agendu, konkrétní postupy pro její naplňování se mohou různit a být navzájem inspirativní. Stáže mohou být zároveň vhodné pro zvýšení kvality čerpání prostředků. Kraje by mohly být pro, např. formou služebních cest na 2 až 3 dny (s tím, že náklady by byly uznatelné v rámci projektů na podporu RSK) a v rámci pravidelných setkání sekretariátů RSK dohodnout obsah stáží a harmonogram.

Obecné podněty

Opakující se témata, v případě stížností bohužel často bez konkrétních příkladů uváděných problémů, spíše společně sdílené přesvědčení) Aktéři logicky uvažují o problémech hlavně v oblasti svého působení a svými podněty obvykle navrhuji posilovat vlastní postavení.

Obce: Pociťována velká administrativní zátěž. Pocit, že vyšší úrovně příp. centrum neberou v potaz místní podmínky, nebo že státní správa má přezíravý postoj k samosprávě. Rozhodování ve větší míře předat obcím. Metodická podpora z vyšší úrovně je někdy žádána, jindy ne, v extrémních případech bylo zaznamenáno přání, aby žádná vyšší úroveň nijak nezasahovala. Metodiky ale nejsou obecně shledávány jako dobrý způsob metodické podpory, jeví se jako příliš složité. Za užitečnější jsou považovány příklady dobré praxe (která ale zároveň nemusí být vždy skutečně dobrou praxí) nebo možnost přímé konzultace. Zájem o experimenty a testování politik (vytvoření experimentální niky, kde by se mohlo vyzkoušet nějaké řešení) lze ve veřejné správě označit za slabý.

Neziskový sektor: Klade důraz na participaci a zapojování veřejnosti na mnoho způsobů. Zájem o různé formy participace projevují také zástupci RSK. Za žádoucí považují podpořit vzdělávání k participaci, jak v případě občanů (zaměření na školy a kurikula), tak veřejné správy (se zaměřením na management; nikoli nutně technické dovednosti, spíše uvědomění si hodnoty participace občanů). Objevují se rovněž názory chtějící přinutit veřejnou správu k participaci legislativními povinnostmi, např. zahrnutím do zákona o obcích a krajích či do bezprostředně citlivého tématu novelizace stavebního zákona. Druhá varianta podpory a rozšíření participace se zaměřuje na formálně institucionální rovinu. Tj. např. v poradních orgánech vlády by veřejná správa neměla tvořit většinu. V současné době se jejich činnosti účastní převážně zástupci ministerstev nebo veřejné správy obecně a vzniká tak debata, jež si vede veřejná správa sama mezi sebou. Kraje (zaměstnanci): nezájem příp. neochota k aktivitám určitého druhu na úrovni vedoucích pracovníků a ještě výrazněji ze strany politického vedení krajů. Jednak nezájem o participaci veřejnosti, jednak nezájem dělat něco jiného, než co je vymezeno úzkými hranicemi práce daného útvaru (silo-problem existuje i na krajské úrovni).

Obecná zpětná vazba k ČR 2030

Účastníkům na regionální a obecní úrovni se dokument jeví jako složitý. Je třeba psát jednodušším jazykem, hledat sdílenější formy sdělení (obrázky, grafy, schémata) a méně se zaměřovat na úřednický text. Pro účinnost ČR 2030 je nutno ohlídat, aby se promítnul do dalšího programovacího období.

Na kulatých stolech byla zaznamenána i radikální řešení: přístup nastolený v ČR 2030 není vhodný, nicméně udržitelný rozvoj je správným cílem. Vhodnější by bylo vytvořit vládního zmocněnce pro udržitelný rozvoj a sepsat novou ústavu (nebylo jasné, zda ČR nebo globální), jež by vznikala participativně (*bottom-up*). Volby v parlamentním systému pak mají být nahrazeny náhodným výběrem a povinností vykonávat zákonodárné a vládní funkce, pokud na dotyčného padne los.

Vypracoval: Martin Polášek